

Борац је отпутовао у Загреб на дуел са Динамом као прежаљен и отписан, а вратио се кући са "Максимира" радостан и са два бода. Нико Бањолучанима пред овај меч није давао ни грам наде у успјех. У "Спортским новостима" дан прије утакмице освануо је велики наслов "Борац долази на излет".

Загрепчани су прежалили госте већ прије почетка сусрета, али још једном се потврдило да је фудбал чудна игра, да никад не знаш када ћеш се радовати, а када туговати.

За аплаузе Крајишницима на крају меча тешко је рећи да ли је то био револт разочараних навијача Динама, али, без обзира на ту околност, Борац је такво признање апсолутно заслужио. Гости су дошли са чврстом намјером и великом жељом да освоје само бод, али потпуно заслужено односе – два!

Бањолучани су имали у својим редовима убојити тандем Хуснија Фазлић – Абид Ковачевић, који су представљали велику опасност по голмана "модрих" Шаровића. Заслужилу су гости не само минималну побједу, него и много, много убједљивију. Иако су домаћини имали теренску иницијативу, више лопту у посједу, борчевци су пријетили из брзих контранапада, имали су неколико колосалних прилика, од којих издвајамо двије најповољније.

У 38. минуту Јусић се на малом простору ослободио двојице противничких играча, а онда у ватру бацио брзоног Смилеског. Он је успио да побјегне својој вјерној сјенци Цару и изађе сам пред Шаровића. Када су сви очекивали сигуран погодак, "седмица" Бањолучана је упутила оштар приземни ударац тик поред гола. Нешто касније у прилици је био и капитен Борца Фазлић. По лијевој страни прошао је Ковачевић и идеално центрирао, Фазлић је надвисио Миљковића и Блашковића, шутирао главом, а голман Динама крајњим напором одбио лопту у корнер.

Оно што није урадио тада, учинио је први ас Борца у 63. минуту. Била је то сјајна комбинација Јусић, Ковачевић, Фазлић, био је то мат у три потеза. Овај први је у прави час успио да одигра дубинску лопту за брзоног Ковачевића, који је мајсторски преварио свог вјерног чувара Девчића, а онда убацио лопту кроз изненађену и слабо постављену одбрану домаћих. Све је то сјајно пратио Фазлић, утрчао у казнени простор и прхватио лопту, а кад му је голман Шаровић кренуо у сусрет, он га је надмудрио и послао је у небрањену мрежу.

Послије тог поготка загребачки "модри" су нападали стихијски, покушавали су да нешто

ураде дубинским лоптама и центаршутевима, али бањолучки гранитни бедем Видачак, Средојевић, Брњац лако и без проблема успијевао је да заустави све њихове налете. Мора се истаћи да је сигурност у одбрани давао голман Маријан Јантољак, који је покупио "као крушке" све лопте које су долазиле са бочних страна.

У 82. минути стопостотна прилика гостију. Послије сјајног дриблинга и проигравања Јусића, плавокоси Ковачевић се нашао сам пред голманом Динама, који је крајњим напором успио да одбрани његов ударац са десетак метара.

Голом Хусније Фазлића Борац је успио да побиједи Динамо и освоји два вриједна бода. Ова утакмица остаће запамћена не само по тријумфу, него и зато што је то био 500. наступ Бањолучана у савезној конкуренцији. Наиме, Борац је, као члан некадашње Треће савезне лиге, па затим Прве и Друге, одиграо укупно 500 првенствених утакмица.

Љепши јубилеј нико није могао да пожели.

Сјајни Фазлић и Ковачевић

Ненад Гавриловић, стандарни првотимац Борца, каже:

- Многи су нас прије утакмице са Динамом већ били отписали, многи су предвиђали да ћемо на "Максимиру" доживјети праву катастрофу. Али, све смо их демантовали, вратили смо се кући тријумфално и са два бода. Играли смо одлично, сви смо просто изгарали на терену. Фазлић и Ковачевић су били копље испред свих, сијали су панику у одбрани "модрих", просто су се с њима поигравали.

17. март 1974. године

ДИНАМО – БОРАЦ 0:1 (0:0)

стријелац: Фазлић у 63. минути, **стадион:** "Максимиr", **гледалаца:** 11.000, **судија:** Павићевић (Крагујевац).

ДИНАМО: Шаровић, Девчић, Цар, Валец, Миљковић, Блашковић, Черчек, Куже (Бонић), Крањчар, Вабец (Репалуст), Ражић.

БОРАЦ: Јантољак, Вукеља, Гавриловић, Видачак, Средојевић, Брњац, Смилески (Ђулафић), Јусић, Кресо (Богојевић), Фазлић, Ковачевић. **Тренер:** Борис Маровић.

(одломак из књиге "Утакмице које се памте", аутори: Зоран Калинић и Жељко Тица, април 2014.)